

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **M. M.**, narozen X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Janem Klaillem,
sídlem Lukavická 2012/22, 301 00 Plzeň,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 21. 8. 2020,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 21. 8. 2020 a jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 1. 6. 2020 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 6 292 Kč k rukám JUDr. Jana Klaila, advokáta se sídlem Lukavická 2012/22, Plzeň, ve lhůtě 1 měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím č. j. X ze dne 1. 6. 2020 žalovaná odňala žalobci invalidní důchod. Na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-sever totiž dospěla

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti u žalobce činí 20 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, v nichž poukázal na negativní vývoj svého onemocnění podle ošetřujícího lékaře MUDr. V. H. z Fakultní nemocnice Plzeň. Žalobce sám na sobě pozoruje zhoršení zdravotního stavu. Bez invalidního důchodu navíc nebude moci zůstat u své profese, tj. mistra odborného výcviku, neboť bez dávek invalidního důchodu pouze s příjmem z této činnosti nevyžije. Rovněž se v námitkách zmínil o dalších, byť méně závažných, zdravotních problémech, jimiž je postižen. Žalovaná námitky zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu XI (Postižení trávicí soustavy), oddíl F (Postižení jater), položku 1a (Autoimunitní hepatitida, hepatopatie jiné než virové etiologie, nealkoholická steatohepatitida, primární biliární cirhóza, primární sklerotizující cholangitida, alkoholické postižení jater, jaterní steatóza, jaterní steatofibróza, jaterní cirhóza, toxické poškození jater, poškození chemickými látkami; lehké poruchy) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 15-20 %. Posudkový lékař zvolil na základě doložených lékařských zpráv vzhledem k charakteru zdravotního postižení, profesi žalobce i dalším jeho zdravotním problémům horní hranici uvedeného rozmezí, tedy 20 %.
3. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou, v níž do velké míry zopakoval námitky ze správního řízení. Zvláště rozvinul svou výhradu k neprovedení osobní prohlídky posudkovými lékaři. Též zdůraznil, že při progredující povaze svého onemocnění se jeho pracovní schopnost nemohla zvýšit.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na závěry vlastního námitkového a posudkového řízení. V napadeném rozhodnutí vycházela z dostatečně a objektivně zjištěného skutkového stavu. Podkladový posudek splnil požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti. Jelikož se žalobcův stav stabilizoval a žalobce se na své onemocnění již adaptoval, nebylo lze invaliditu ponechat. Poněvadž žalobce rozporoval medicínské posouzení věci, žalovaná navrhla důkaz posudkem od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)]

7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 35 %, a proto se v jeho případě jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledala dominantním postižením, jak ho vymezuje kapitola XI, oddíl F, položka 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. středně těžké poruchy spojené se sníženou funkční kapacitou jater a kompenzovanou jaterní cirhózou. Pro tuto diagnózu vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 30-45 %. Střed taxace posudková komise zvolila s ohledem na nález ze sono břicha. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity u žalobce posudková komise určila původní datum vzniku invalidity, tedy 21. 2. 2007. Platnost stanovena trvale pro nevyléčitelnost onemocnění.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobce není schopen fyzicky těžké práce, např. v nepříznivých klimatických podmínkách. Žalobce je schopen práce fyzicky lehčí s možností odpočinku. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce. Soud posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítli. Jednání posudkové komise nebyli žalobce ani jeho zástupce přítomni.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 35 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí odnímajícímu žalobci invalidní důchod.
13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce není invalidní, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

s. ř. s.).

14. Žalovaná bude dalším řízením vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita prvního stupně žalobce vznikla ke dni 21. 2. 2007 a nadále trvá. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobce (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).**
15. Procesně úspěšný žalobce má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna uhradit žalobci k rukám advokáta JUDr. Jana Klaila náhradu nákladů řízení v celkové výši 6 292 Kč za čtyři úkony právní služby po 1 000 Kč [§ 7 bod 3., § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), c, d) advokátního tarifu] a čtyři režijní paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). To vše zvýšeno o daň z přidané hodnoty ve výši 1 092 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 12. února 2021

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce